

Arrest

nr. 209 191 van 11 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 30 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Temne etnie. U bent geboren op 21 maart 1990 in Freetown. U huwde in 2007 en verhuisde in 2010 met uw gezin naar Masouri. U werkte als landbouwer en was eveneens predikant in Masouri.

In Masouri preekt u tegen de Bondo-gemeenschap. U weet dat zij meisjes besnijden en bent hiertegen aangezien meisjes kunnen overlijden door deze besnijdenis. U was reeds tegen het besnijden van meisjes op zeer jonge leeftijd, nadat uw oudste zus overleden is ten gevolge van een besnijdenis.

Eind juli 2016 worden uw drie dochters meegenomen door de Bondo-gemeenschap. Uw vrouw kon de meisjes niet beschermen terwijl u zelf op het veld werkzaam was. U was er zich van bewust dat dit de periode was waarin veel meisjes besneden worden. U gaat naar de chieft van Masouri. Deze vertelt u dat u niets kan doen, het betreft immers een regel in het land en in het dorp zelf. Die nacht gaat u met een machete naar de Bondo-bush, de plaats waar de meisjes vastgehouden worden. U ziet meer dan 15 kinderen. Wanneer de aanwezigen u zien, vluchten zij weg. U neemt uw kinderen mee naar huis. Diezelfde nacht komt een groep mensen naar uw woning. U gaat naar buiten om te zien wat er gaande is. U wordt vastgegrepen door enkele mannen. U krijgt te horen dat ze u meenemen omdat u de ceremonie verstoord heeft. Ze willen u naar de Bondo-bush brengen, maar u weet te ontsnappen voor jullie daar toekomen. U keert terug naar huis, maar kan uw gezin nergens vinden. U verlaat het dorp diezelfde nacht.

U reist via Guinee, Mali, Burkina Faso, Niger, Libië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 16 januari 2017 een verzoek tot internationale bescherming indient. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een opsporingsverzoek bij het Belgische Rode Kruis neer.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U maakt het immers niet aannemelijk dat u Sierra Leone verlaten heeft omwille van problemen met de Bondo-gemeenschap (notities van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dd. 07/02/2018 (verder notities CGVS), p. 13).

U verklaart dat u zich verzet tegen de Bondo-gemeenschap omdat kinderen besneden worden (notities CGVS, p. 11). U verklaart eveneens dat u daartegen preekt. Echter, wanneer **gevraagd naar uw preken, verklaart u te praten over God en het over goede en slechte dingen te hebben** (notities CGVS, p. 15-16). Gevraagd wat u dan zegt over de goede en slechte dingen, verklaart u **zeer algemeen dat er veel binnen de Bijbel is, waarna u verwijst naar de 10 geboden**. Nogmaals gevraagd wat u over het goede en het slechte zegt, verklaart u "ik preek over fornicatie, vreemdgaan, met iemand naar bed gaan waarmee je niet getrouwd bent. Ik preek daartegen. Ik preek tegen stelen, liegen." Gevraagd of u het slechts over de 10 geboden heeft en over niets anders, verklaart u dat er nog veel meer dingen binnen de Bijbel staan. Gevraagd om verder te vertellen, heeft u het over dagelijkse gebeden, dat men verbonden moet zijn met het woord van God, dat men naar de kerk moet gaan om te bidden, waarna u het heeft over het leven na de dood. Gevraagd wat u tijdens uw preken dan zegt over de Poro en de Bondo-gemeenschappen, verklaart u dat er risico's zijn voor de kinderen en dat u tegen de mensen zegt dat volgens God gemeenschappen heel slecht zijn. Even later verklaart u dat **het volgens de Bijbel niet goed is om een lid te zijn van een (dergelijke) gemeenschap. Echter, eerder tijdens het onderhoud voor het CGVS wist u niet meer waar u dit precies in de Bijbel moet zoeken** (notities CGVS, p. 14), waarna u het heeft over het verbond tussen God en Ibrahim. U verklaart verder dat je vanaf daar kan weten dat alleen die gemeenschap van God goed is en alle andere gemeenschappen echt niet goed zijn. Gevraagd of u dat ook liet merken dat u ertegen was, verklaart u dat als u preekt, iedereen het automatisch weet. Gevraagd wanneer u met die preken begon, verklaart u dat het was **toen u christelijk geworden bent**. U verklaarde eerder dat u in **2005** zich bekeerd heeft tot het christendom (notities CGVS, p. 4). Echter, later verklaart u in de periode **2000-2010** begonnen te zijn met preken (notities CGVS, p. 15). U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over de door u gehouden preken, waardoor u het allerm minst aannemelijk maakt zich reeds voor 2016 in het openbaar tegen de Bondo-gemeenschap gekant te hebben. Daarenboven verklaart u voor het CGVS dat u **door hen ziek werd** (notities CGVS, p. 13 + p. 17) toen u preekte en dat u hiervoor in België onderzocht werd. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter uitdrukkelijk dat u **geen medische problemen kent** (verklaring DVZ, p. 10). Bovendien **vermeldt u voor de DVZ nergens dat u in het openbaar preekte tegen de Bondo-gemeenschap en om deze reden gevisieerd werd** (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.6), maar heeft u het enkel over een vrees voor vervolging omdat u uw dochters niet hebt laten besnijden.

Door de DVZ gevraagd of u nog andere problemen had met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, antwoordt u ontkennend (vragenlijst CGVS, puntje 3.7). Verder gevraagd of u nog iets toe te voegen heeft, maakt u daar evenmin gebruik van (vragenlijst CGVS, puntje 3.8). Het is echter niet aannemelijk dat als u reeds meerdere jaren preekt tegen de Bondo-gemeenschap en omwille daarvan problemen ondervond, dat u dat niet reeds zou aanhalen voor de DVZ.

U kan evenmin aannemelijk maken dat u door leden van de Bondo-gemeenschap geïsoleerd werd. Immers, gevraagd hoe u concreet zag dat ze tegen u waren, verklaart u dat ze u een ziekte gegeven hebben (notities CGVS, p. 17). Gevraagd of u het op nog een andere manier kon zien, vernoemt u de manier van gedragen tegenover uzelf. Gevraagd naar het getoonde gedrag, verklaart u dat **sommige mensen goed praten over u en anderen niet**. Aangezien u verklaart door leden van de gemeenschap **aangevallen te zijn** (notities CGVS, p. 13), kan verwacht worden dat u een meer doorleefde verklaring kan geven over hoe u kon zien dat deze mensen tegen u waren.

Gezien het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk zich in het openbaar tegen de Bondogemeenschap uit te spreken.

U kan evenmin de (toekomstige) besnijdenis van uw dochters aannemelijk maken zoals u deze beschrijft.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw dochters. U verklaart voor het CGVS dat uw eerste dochter geboren is in **Freetown** (notities CGVS, p. 8) en dat uw jongste dochter in **mei 2013** geboren is. Voor de DVZ verklaarde u echter dat al uw kinderen in **Masouri** geboren zijn (verklaring DVZ, p. 7). U verklaart voor de DVZ verder dat uw jongste dochter geboren is in **2014**.

Gevraagd hoe u wist dat uw dochters besneden zouden worden, verklaart u dat uw dochters al meegenomen waren naar de Bondo-bush (notities CGVS, p. 16). **Gevraagd of u voor uw dochters meegenomen werden niet wist dat het zou gebeuren, antwoordt u ontkennend.** Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **de traditionele besnijdster (de Soweï) de families van de meisjes die de leeftijd hebben om een besnijdenis te ondergaan inlicht over de komende initiatieceremonie** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd wie of wat de Soweï is, verklaart u dat zij de besnijdenis doet (notities CGVS, p. 18). Gevraagd wie de Soweï is, verklaart u dat zij andere namen krijgen van de Bondo-gemeenschap. Nogmaals gevraagd naar de Soweï, noemt u de termen Yenken en Sampa, namen die door de Bondo-gemeenschap gegeven worden. **Het is echter niet aannemelijk dat u de Soweï niet zou kennen die de besnijdenis van uw dochters zou uitvoeren, aangezien deze volgens de informatie beschikbaar voor het CGVS de familie over deze besnijdenis inlicht.** U weet eveneens niet met zekerheid te zeggen of de ouders voor de besnijdenis van hun dochters moeten **betalen** (notities CGVS, p. 20), maar u verklaart te **denken** dat ze geen bedrag betalen, maar wel met rijst of palmolie. Indien u dermate preekte tegen de traditionele praktijk van besnijdenissen en indien de Soweï bij uw familie aangeklopt heeft omwille van de toekomstige besnijdenis van uw dochters, had u met zekerheid kunnen zeggen welke en of de Soweï een betaling van uwentwege verwachtte.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat u wel weet dat meisjes besneden worden in de periode juli-augustus, maar dat u uw dochters thuis laat (notities CGVS, p. 17-18). U verklaart uitdrukkelijk dat als u uw dochters niet (met u naar de boerderij) meeneemt, ze het risico lopen meegenomen te worden naar de Bondo-bush. Gevraagd hoe u uw dochters dan beschermde wanneer u ze niet meenam, verklaart u dat elk jaar rond het einde van juli de besnijdenissen gebeuren, waarna u verder verklaart dat uw kinderen al risico liepen om besneden te worden toen u begon te preken. Later tijdens het gehoor weet u slechts te vermelden dat het niet gemakkelijk was voor uw vrouw om de mensen (die uw dochters meenamen) te stoppen (notities CGVS, p. 21). **Het is echter niet aannemelijk dat u reeds meerdere jaren – aangezien u reeds voor 2010 begon te preken (notities CGVS, p. 15) – uw dochters weet te beschermen zonder dat u kan uitleggen hoe u dat deed wanneer u hen niet meenam naar de boerderij.**

U legt bovendien tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over wat er gebeurde nadat u zelf wist te ontsnappen. Aanvankelijk verklaart u dat u na uw ontsnapping **terug naar huis** gegaan bent (notities CGVS, p. 13). Later gevraagd of u uw vrouw en kinderen nog gezocht heeft voor u wegging uit Masouri, verklaart u hen hier in België gezocht te hebben via tracing (notities CGVS, p. 24-25).

Gevraagd of u in Sierra Leone niet meer naar huis teruggekeerd bent, verklaart u dat **uw leven in gevaar was en u daar niets te zoeken had**. Gevraagd of u nog informatie heeft proberen in te winnen over uw vrouw en dochters toen u nog in Sierra Leone was, verklaart u direct vertrokken te zijn vanaf de dag van het incident. U verklaart verder daar niets meer gedaan te hebben, maar gewoon weggegaan te zijn. Het is echter weinig aannemelijk dat u uw vrouw en uw dochters alleen achterlaat om Sierra Leone te verlaten, net op het moment dat de besnijdenis uitgevoerd zou moeten worden. Het is niet aannemelijk dat u **niet getracht heeft informatie over uw gezin in te winnen voor u het land verliet**, waardoor de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging in hoofde van uw dochters nog verder afzwakt. Wat echter totaal onaannemelijk is, is dat u hele krachttoeren onderneemt, zoals het binnendringen bij de Bondo om uw dochters te behoeden voor een besnijdenis, maar dat u vervolgens Sierra Leone verlaat zonder uw dochters en hen achterlaat in een dorp waar er geen hulp te verwachten is. Het is daarenboven uiterst merkwaardig dat u voor het CGVS verklaart dat u niet wist waar uw vrouw en kinderen zich bevonden, toen u in **augustus 2016** vertrok uit Masouri (notities CGVS, p. 10), terwijl u voor uw opsporingsverzoek bij het Belgische Rode Kruis verklaarde dat u uw gezin de laatste keer gezien heeft in **september 2016**. Voor de DVZ verklaarde u dan weer tot in **december 2016** in Masouri verbleven te hebben (verklaring DVZ, puntje 10). U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u uw familie zag en wanneer u Masouri verlaten heeft.

Gezien het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u geviseerd wordt omwille van uw tegenstand tegen de besnijdenis van uw dochters.

U verklaart daarenboven bedreigd te worden door uw familie (notities CGVS, p. 5). Echter, gevraagd naar de redenen waarom u niet kan terugkeren naar Sierra Leone, haalt u dit zelf niet aan tijdens uw vrij relaas (notities CGVS, p. 13). U bent reeds in 2010 verhuisd naar Masouri (notities CGVS, p. 3), weg van uw familie die in Freetown achterbleef (notities CGVS, p. 5-6). Gevraagd of u ook tegen de andere gemeenschappen bent, ook bv. tegen deze voor de mannen, verklaart u 'mijn familieleden hebben ook gezegd dat ik de Poro moest binnengaan (...) Daarom ben ik weggegaan van mijn familie. Die familie wil ook dat die kinderen binnen de gemeenschap komt (...) Daarom ben ik weggegaan van de familie' (notities CGVS, p. 13-14). Uit uw verklaringen tijdens uw vrij relaas blijkt echter niet dat u Sierra Leone verlaten heeft omwille van problemen met uw familie. Evenmin vermeldde u voor de DVZ dat u problemen heeft met uw eigen familie (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.8).

U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over uw vertrek uit Sierra Leone.

U verklaart aanvankelijk rechtstreeks naar Guinee gegaan te zijn en **nergens binnen Sierra Leone gestopt te zijn** (notities CGVS, p. 10). Gevraagd of u met vrienden of familie gereisd heeft, **antwoordt u ontkennend**. Later verklaart u door Macheka en Pamelap gegaan te zijn (notities CGVS, p. 24), waarbij u verklaart dat de douane u in Pamelap naar uw papieren gevraagd heeft. Voor de DVZ verklaarde u echter **naar een vriend in Macheka** gevlucht te zijn, voor u het land verliet (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). U verklaart verder dat uw vriend u zei dat uw gezin mogelijk naar een andere stad of land gevlucht was en dat u **samen met uw vriend naar Conakry (Guinea) gegaan** bent. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw reis om uw land te verlaten.

Gelet op het voorgaande heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geviseerd te worden door de Bondo-gemeenschap in Sierra Leone.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS in 2010 met uw familie naar Masouri gegaan te zijn (notities CGVS, p. 3). Voor de DVZ verklaarde u echter voor uw vertrek in 2016 10 jaar in Masouri gewoond te hebben (verklaring DVZ, puntje 10).

U verklaart verder dat u in Freetown gehuwd bent (notities CGVS, p. 7). Voor de DVZ verklaarde u echter dat u in Masouri gehuwd bent (verklaring DVZ, p. 6).

U verklaart voor het CGVS eveneens dat u 3 jaar middelbare school gevolgd heeft (notities CGVS, p. 9). Voor de DVZ verklaarde u echter tot het 6e jaar lager onderwijs gevolgd te hebben (verklaring DVZ, puntje 11).

Voor het CGVS verklaart u dat uw broer **Francis geboren is in 1992** (notities CGVS, p. 5), dat uw zus **Ayo ongeveer 12 jaar oud is en Dankay 15 à 16 jaar**. Voor de DVZ verklaarde u echter dat **Francis geboren is in 1988** (verklaring DVZ, puntje 17). U verklaarde dat **Ayo in 1996-1997 geboren is en Dankey in 1994**, waardoor zij onmogelijk minder dan 20 jaar kunnen zijn. U verklaart verder dat **alle vier uw broers en zussen nog in leven zijn** (notities CGVS, p. 6). Later verklaart u echter dat uw **oudste zus overleden is** (notities CGVS, p. 20). Gevraagd wanneer zij overleden is, verklaart u dat het **lang geleden is en dat u nog heel jong was**. Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw zus in augustus **2016 overleden is** (verklaring DVZ, puntje 17).

Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker werpt de schending op van "de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout" alsook de schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.

Verzoeker herhaalt de reden voor zijn verzoek om internationale bescherming en verwijst uitgebreid naar zijn verklaringen die blijken uit het gehoorverslag.

Verzoeker verweert zich ten aanzien van de bestreden beslissing als volgt:

- "In de bestreden beslissing wordt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in twijfel getrokken.

Verzoeker is van mening dat het CGVS zijn problemen verkeerd heeft ingeschat

Verzoekers problemen van vervolgingen en intimidatie door de Bondo-gemeenschap in Sierra Leone, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig genoeg.

Verzoeker is het niet eens met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en wenst de volgende opmerkingen te formuleren op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

Het CGVS stelt ten onrechte dat verzoeker zijn problemen met de Bondo-gemeenschap in Sierra Leone niet aannemelijk zou gemaakt hebben.

Verzoeker is van mening dat het CGVS zijn verklaringen fout heeft ingeschat en verkeerd begrepen.

De kern van verzoekers asielrelaas is zijn vrees voor represailles vanwege de Bondo-gemeenschap omwille van zijn strijd tegen vrouwelijke genitale verminking in het algemeen, en meer in het bijzonder, tegen de besnijdenis van zijn eigen dochters, waartegen hij zich ook -met geweld- heeft verzet in de zomer van 2016.

Tot op het moment van het incident in de zomer van 2016, waarbij verzoeker met een machete in de hand, een aan de gang zijnde ritueel van de Bondo-gemeenschap in het bos met geweld had onderbroken om zijn eigen dochters uit de handen van de Bondo-gemeenschap te bevrijden, hield verzoeker het jarenlang bij het geven van christelijke preken binnen zijn gemeenschap.

Tijdens zijn preken, baseerde verzoeker zich op passages uit de bijbel om de diep gewortelde tradities van genitale (vrouwen-)verminkingen (FGM) in vraag te stellen en de lokale gemeenschap ervan te overtuigen om ermee te breken.

Sinds verzoekers oudste zus was overleden aan de gevolgen van FGM en zijn eigen echtgenote medische complicaties kende bij de bevalling, als gevolg van de FGM die zij als kind had ondergaan, begon verzoeker over de jaren heen geleidelijk aan meer en meer een principiële voorvechter te worden tegen de FGM."

(...)

- "Verzoeker is een geboren moslim doch bekeerde zich tot het Christendom.

Hetgeen voor verzoeker de doorslag had gegeven om zich te bekeren, was het feit dat moslimgezinnen -vanuit zijn optiek- veel fanatieker waren in het blijven onderhouden van de tradities van de besnijdenissen.

Hetgeen verzoeker de voorbije jaren persoonlijk had ondervonden, was dat moslimgezinnen veel toleranter waren voor besnijdenissen en zich minder kritische vragen stelden bij de medische gevaren van de FGM.

(...)"

- "Vanuit verzoekers denkwijze, was het Christendom veel begrip voller en meende hij in de bijbel voldoende religieuze argumenten te kunnen vinden waarmee hij de lokale gemeenschap zou kunnen overtuigen om af te stappen van de FGM's.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS in de bestreden beslissing meermaals heeft gesteld, heeft verzoeker zich nooit in het openbaar tegen de Bondo-gemeenschap, -als dusdanig- uitgesproken.

(...)"

- "Het CGVS stelt hiermee de feiten foutief voor en tracht ten onrechte verzoeker af te rekenen op zgn. onaannemelijke verklaringen.

Hetgeen verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft trachten duidelijk te maken, was dat ofschoon hij persoonlijk principieel tégen FGM's was, hij steeds uiterst behoedzaam tewerk ging tijdens zijn preken binnen de gemeenschap.

Verzoeker lette nauwgezet op zijn woordgebruik om bewust de Bondo-gemeenschap nooit bij naam te noemen, wetende dat er anders direct represailles konden volgen.

In die zin heeft verzoeker nooit in het openbaar tégen de Bondo-gemeenschap als dusdanig gepredikt, in tegenstelling tot het CGVS heeft gesteld in de bestreden beslissing.

(...)"

- "Hoewel verzoeker tijdens zijn preken de Bondo (en de Poro) gemeenschap nooit expliciet bij naam noemde, maar eerder via omwegen en verdoken woordgebruik, daarbij gebruik makend van passages uit de bijbel om zgn. 'gemeenschappen' als iets verderfelijks te omschrijven, was het voor een goed luisteraar (binnen de lokale gemeenschap) wel duidelijk dat hij doelde op de Bondo (en Poro) gemeenschap.

Verzoeker leefde in een soort gespannen vrede met mensen binnen de lokale gemeenschap.

Het was pas nádat verzoeker in de zomer van 2016 plotseling met geweld (met een machete in de hand) was ingebroken in een heilig ritueel van de Bondo-gemeenschap en daarbij zijn eigen dochters had bevrijd en de aanwezige vrouwen bedreigd had, dat verzoeker een ultieme grens had overschreden.

Daar waar verzoeker tot op dat ogenblik altijd bedachtzaam is geweest in zijn gedragingen en in zijn taalgebruik tijdens zijn preken om leden van de Bondo-gemeenschap niet te schofferen, had hij door het machete-incident de mensen van Bondo-gemeenschap plotseling openlijk de oorlog verklaard.

Het was vanaf dát moment, en niet eerder, dat verzoeker door de Bondo-gemeenschap als publieke vijand werd aanzien die met alle middelen diende te worden bestreden.

Het CGVS heeft bedenkingen over het gegeven dat verzoeker christelijke preken gaf binnen de lokale gemeenschap.

Het CGVS rekent verzoeker daarbij af stellende dat hij zich tijdens zijn persoonlijk onderhoud veelal beperkt zou hebben tot het geven van algemene antwoorden en daarbij geen blijk zou hebben gegeven van een grondige kennis van de bijbel.

Hetgeen het CGVS hierbij over het hoofd ziet, is dat het preken voor verzoeker geen voltijdse bezigheid was.

Verzoekers dagelijkse hoofdbezigheid was zijn werk als landbouwer.

Het preken was iets dat geleidelijk aan is gegroeid; nu eens preekte verzoeker wat frequenter, dan eens wat minder, bij gebrek aan tijd.

Verzoeker evolueerde mee in zijn denkwijze.

Daar waar hij aanvankelijk eerder omzichtig en gereserveerd tewerk ging; veranderde hij meer en meer in zijn visie en standpunten naarmate hij meer en meer slachtoffers zag van medische complicaties ingevolge FGM binnen zijn gemeenschap.

Het CGVS duidt het verzoeker dan ook ten onrechte ten kwade dat hij geen passages uit de bijbel kan citeren.

Verzoeker heeft nooit beweerd dat hij een bijbel-deskundige zou zijn.

Voor verzoeker was/is de bijbel een soort werktuig waarnaar hij tijdens zijn preken (in algemene termen) kon verwijzen om mensen binnen zijn gemeenschap aan te sporen om afstand te nemen van de FGM's.

Verzoeker verzekerde de mensen dan dat 'gemeenschappen' (zonder de benaming Bondo met al zijn rituelen van besnijdenissen, te hanteren) in de bijbel als verderfelijks werden omschreven en moedigde hen aan om te breken met deze tradities die zgz. niet door God worden geaccepteerd.

De rituelen die binnen de Bondo-gemeenschap werden toegepast, kaderen volgens verzoeker in een sfeer van hekserij en occultisme ; en zijn volgens verzoeker dus onchristelijk en in strijd met de bijbel. (...)"

- "De antwoorden die verzoeker gaf op de door de protection officer gestelde kennisvragen over de bijbel, zouden ruimschoots moeten volstaan ter staving van zijn profiel.

De door de PO gestelde vragen waren trouwens veel te vaag, te algemeen en voor interpretatie vatbaar. Indien de PO aan verzoeker de vraag stelt : "wat hij over het goede en het slechte zegt" en verzoeker daarop antwoordt : "ik preek over fornicatie, vreemdgaan, met iemand naar bed gaan waarmee je niet getrouwd bent. Ik preek daartegen. Ik preek tegen stelen, liegen." ; dan is dit antwoord even waardevol en alleszeggend en vanuit verzoekers perceptie wel degelijk een antwoord op de door de PO gestelde vraag.

Idem voor wat betreft de overige vragen die de PO aan verzoeker had gesteld om diens kennis van de bijbel te testen.

(...)"

- "Alle andere aangehaalde weigeringsmotieven zijn ondergeschikt aan het foute imago dat het CGVS aan verzoeker heeft gekleefd, en niet relevant voor de beoordeling van zijn asielrelaas.

Het CGVS zoekt spijkers op laag water waar zij verzoeker ten kwade duidt dat hij tijdens zijn DVZ gehoor dd. 5 december 2017 niet vermeld had dat hij bloed verliest tijdens zijn wc-bezoeken.

De reden hiervoor is dat aan verzoeker op de DVZ uitdrukkelijk was gevraagd om uiterst kort en bondig te zijn , en dat hij ter gelegenheid van zijn latere gehoor op het CGVS wel de kans zou krijgen om in detail zijn volledig relaas te doen."

- "Hetzelfde kan worden gezegd over het verwijt van het CGVS aan het adres van verzoeker voor het feit dat hij tijdens zijn interview op de DVZ en in zijn vrij relaas niet spontaan gesproken had over zijn moeilijkheden met zijn familie.

Zo ook waar het CGVS verzoeker verwijt dat hij zogenaamd niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door leden van de Bondo-gemeenschap geïsoleerd werd.

Op de vraag van de PO hoe verzoeker concreet zag dat de Bondo-gemeenschap tegen verzoeker was, had verzoeker geantwoord dat hij was aangevallen en ook dat sommige mensen goed en anderen niet goed over hem praatten.

Volgens het CGVS zouden dit geen doorleefde verklaringen zijn.

Het was echter de PO zélf die nagelaten had om meer gedetailleerde en inhoudelijke(re) vragen aan verzoeker te stellen.

Zoals hierboven reeds uiteengezet, zijn de moeilijkheden van verzoeker (die aan de basis lagen van zijn vlucht) pas begonnen n.a.v. het incident in juli 2016, toen verzoeker gewapenderhand was binnengevallen in een -voor de Bondo gemeenschap- heilig ritueel, en daarbij alle bestaande regels en tradities met de voeten getreden.

Vóór het incident had verzoeker geen incidenten gehad ; ttz had hij geen fysieke aanvaringen met leden van de Bondo-gemeenschap.

Tot aan het incident, bleef verzoeker zich verbaal uiten tégen de -in zijn ogen- onethische, onmenselijke, gevaarlijke praktijken van de Bondo-gemeenschap ; én hoedde hij zich ervoor om expliciet de Bondo-gemeenschap bij naam te vernoemen.

Vandaar dat -tot op het moment van het incident- sommigen binnen de lokale bevolking soms "goed over hem spraken en anderen niet".

De door verzoeker aangehaalde moeilijkheden met zijn familie omwille van zijn bekering van de Islam tot het Christendom, waren wel degelijk doorleefd en geloofwaardig.

Verzoekers familie was voorstander van vrouwenbesnijdenis en drong er bij verzoeker op aan om zich aan te sluiten bij de Poro-gemeenschap, iets waartegen verzoeker fundamentele en principiële bezwaren had ; vandaar zijn breuk met zijn familie en zijn bekering tot het Christendom en vandaar zijn moeilijkheden met zijn familie."

- "In de bestreden beslissing maakt het CGVS zich ten onrechte bedenkingen over verzoekers gedrag dat hij zijn dochters bij zijn echtgenote thuis achterliet terwijl hijzelf naar zijn boerderij was gegaan om er te gaan werken op het veld ; en dit tijdens een periode dat de Bondo-gemeenschap actief bezig was met het uitvoeren van besnijdenissen.

Dit verwijt is echter onterecht.

Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt niet dat de PO aan verzoeker verdere gedetailleerdere vragen over dit onderwerp heeft gesteld.

Verzoeker heeft m.a.w. niet de kans gekregen om zijn handelwijze dienaangaande toe te lichten.

Het feit dat verzoeker de naam van de Soweï niet kent, is geen reden om zijn verklaringen in twijfel te trekken.

De Soweï is een aanspreektitel en is onder deze titel gekend onder de mensen.

Verzoeker heeft zich bovendien pas sinds 2010 gevestigd in het dorp Masouri ; vandaar dat hij de Soweï niet persoonlijk (sinds zijn jeugd) kent.

Omwillen van verzoekers principieel verzet tegen besnijdenissen, was de Soweï trouwens niet welkom bij verzoeker thuis.

De Soweï heeft nooit de kans gekregen om aan verzoeker mee te delen hoeveel hij haar moest betalen voor de besnijdenis van zijn dochters.

Het antwoord van verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud, zeggende dat de Soweï in natura diende te worden betaald, is vanuit die optiek dan ook helemaal plausibel.

Het gegeven dat verzoeker voor het CGVS verteld had dat hij 3 jaar middelbare school heeft gevolgd ; daar waar hij voor de DVZ verklaard had tot het 6° jaar lager onderwijs gevolgd te hebben ; is gebaseerd op een misverstand in hoofd van verzoeker.

Omdat verzoeker zijn middelbaar onderwijs niet volledig had afgewerkt (in tegenstelling tot zijn lager onderwijs), haalde hij op de DVZ enkel zijn lager onderwijs aan, en niet zijn middelbaar onderwijs.

Dit gegeven is trouwens niet relevant voor verzoekers asielrelaas.

Idem voor wat betreft de geboortedata van zijn kinderen en die van zijn siblings.

De PO hield ten onrechte geen enkele rekening met de psychisch labiele toestand van verzoeker en met de stress die hij meemaakt.

(...)"

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel stelt verzoeker dat zijn asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

"Bij een eventuele terugkeer naar zijn land vreest verzoeker hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 7 februari 2018 heeft verzoeker op voldoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Sierra Leone.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Sierra Leone.

Omdat verzoeker in Sierra Leone –hic et nunc- onmogelijk een veilig bestaan kan leiden, en zijn precaire leefsituatie vraagt om dringende maatregelen, had het CGVS de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen."

2.1.3. Bij aangetekende zending van 17 juli 2018 stuurt verzoeker volgende aanvullende stukken op die blijkens de inventaris het volgende bevatten (rechtspiegingsdossier, stuk 4):

- schriftelijke verklaring dat verzoeker deelneemt aan groepsactiviteiten van GAMS (stuk 1);
- schriftelijke verklaring dat verzoeker werd gedoopt (stuk 2);
- e-mail die bevestigt dat verzoeker een regelmatige kerkganger is (stuk 3);
- attest Rode Kruis (stuk 4).

Bij aangetekende zending van 22 augustus 2018 brengt verzoeker drie attesten bij inzake hemorroïdale bloedingen.

2.2.1. Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspiegeling, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling.

Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de stukken 1 tot en met 4 die bij aangetekende brief van 17 juli 2018 werden toegestuurd (rechtspiegingsdossier, stuk 4), door de Raad niet in overweging genomen. Hetzelfde geldt voor de stukken die bij aangetekende zending van 22 augustus werden toegestuurd (stukken 5-7).

De Raad verwijst ten overvloede naar RvS 2 juli 2018, nr. 242.039 waarin onder meer wordt gesteld (cf. punten 11-12): "(...) dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 soeverein beslist om niet-vertaalde stukken van een verzoeker al dan niet in overweging te nemen. (...) Behalve de bepaling in artikel 39/21, § 2, eerste lid, dat "ten minste drie leden van de Raad, de hoofdgriffier van de Raad en ten minste twee griffiers [...] het bewijs [dienen] te leveren van de kennis van de andere taal dan die waarin hun diploma is gesteld", bevat de vreemdelingenwet geen verplichting voor de magistraten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om een (actieve of passieve) kennis te hebben van de andere landstaal dan deze van hun diploma. Het (...) artikel 39/21, § 2, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt enkel aan de hand van welk examen de magistraten het bewijs kunnen leveren van de kennis van de andere taal. Dit houdt geen verplichting in en er kan ook niet uit worden afgeleid dat de rechters in vreemdelingenzaken minstens een passieve kennis van de andere taal moeten hebben, (...)".

2.2.2. Verzoeker voert aan dat hij, als moslim die christen werd, vanuit de Bijbel geïnspireerd werd om zich te verzetten tegen besnijdenis en dat hij preekte tegen besnijdenis.

De bestreden beslissing stelt:

"U verklaart dat u zich verzet tegen de Bondo-gemeenschap omdat kinderen besneden worden (notities CGVS, p. 11). U verklaart eveneens dat u daartegen preekt. Echter, wanneer **gevraagd naar uw preken, verklaart u te praten over God en het over goede en slechte dingen te hebben** (notities CGVS, p. 15-16). Gevraagd wat u dan zegt over de goede en slechte dingen, verklaart u **zeer algemeen dat er veel binnen de Bijbel is, waarna u verwijst naar de 10 geboden**. Nogmaals gevraagd wat u over het goede en het slechte zegt, verklaart u "ik preek over fornicatie, vreemdgaan, met iemand naar bed gaan waarmee je niet getrouwd bent. Ik preek daartegen. Ik preek tegen stelen, liegen." Gevraagd of u het slechts over de 10 geboden heeft en over niets anders, verklaart u dat er nog veel meer dingen binnen de Bijbel staan. Gevraagd om verder te vertellen, heeft u het over dagelijkse gebeden, dat men verbonden moet zijn met het woord van God, dat men naar de kerk moet gaan om te bidden, waarna u het heeft over het leven na de dood. Gevraagd wat u tijdens uw preken dan zegt over de Poro en de Bondo-gemeenschappen, verklaart u dat er risico's zijn voor de kinderen en dat u tegen de mensen zegt dat volgens God gemeenschappen heel slecht zijn. Even later verklaart u dat het **volgens de Bijbel niet goed is om een lid te zijn van een (dergelijke) gemeenschap. Echter, eerder tijdens het onderhoud voor het CGVS wist u niet meer waar u dit precies in de Bijbel moet zoeken** (notities CGVS, p. 14), waarna u het heeft over het verbond tussen God en Ibrahim. U verklaart verder dat je vanaf daar kan weten dat alleen die gemeenschap van God goed is en alle andere gemeenschappen echt niet goed zijn. Gevraagd of u dat ook liet merken dat u ertegen was, verklaart u dat als u preekt, iedereen het automatisch weet. Gevraagd wanneer u met die preken begon, verklaart u dat het was **toen u christelijk geworden bent**. U verklaarde eerder dat u in **2005** zich bekeerd heeft tot het christendom (notities CGVS, p. 4). Echter, later verklaart u in de periode **2000-2010** begonnen te zijn met preken (notities CGVS, p. 15). U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over de door u gehouden preken, waardoor u het allerm minst aannemelijk maakt zich reeds voor 2016 in het openbaar tegen de Bondo-gemeenschap gekant te hebben. Daarenboven verklaart u voor het CGVS dat u **door hen ziek werd** (notities CGVS, p. 13 + p. 17) toen u preekte en dat u hiervoor in België onderzocht werd. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter uitdrukkelijk dat u **geen medische problemen kent** (verklaring DVZ, p. 10). Bovendien **vermeldt u voor de DVZ nergens dat u in het openbaar preekte tegen de Bondo-gemeenschap en om deze reden gevisieerd werd** (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.6), maar heeft u het enkel over een vrees voor vervolging omdat u uw dochters niet hebt laten besnijden. Door de DVZ gevraagd of u nog andere problemen had met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, antwoordt u ontkennend (vragenlijst CGVS, puntje 3.7). Verder gevraagd of u nog iets toe te voegen heeft, maakt u daar evenmin gebruik van (vragenlijst CGVS, puntje 3.8). Het is echter niet aannemelijk dat als u reeds meerdere jaren preekt tegen de Bondo-gemeenschap en omwille daarvan problemen ondervond, dat u dat niet reeds zou aanhalen voor de DVZ."

Verzoeker voert hiertegen aan "Tijdens zijn preken, baseerde verzoeker zich op passages uit de bijbel om de diep gewortelde tradities van genitale (vrouwen-)verminkingen (FGM) in vraag te stellen en de lokale gemeenschap ervan te overtuigen om ermee te breken" alsook "Vanuit verzoekers denkwijze, was het Christendom veel begrip voller en meende hij in de bijbel voldoende religieuze argumenten te kunnen vinden waarmee hij de lokale gemeenschap zou kunnen overtuigen om af te stappen van de FGM's."

Inzake de kennis van de Bijbel en zijn preken stelt verzoeker in het verzoekschrift: *"Het preken was iets dat geleidelijk aan is gegroeid ; nu eens preekte verzoeker wat frequenter, dan eens wat minder, bij gebrek aan tijd.*

Verzoeker evolueerde mee in zijn denkwijze.

Daar waar hij aanvankelijk eerder omzichtig en gereserveerd tewerk ging ; veranderde hij meer en meer in zijn visie en standpunten naarmate hij meer en meer slachtoffers zag van medische complicaties ingevolge FGM binnen zijn gemeenschap.

Het CGVS duidt het verzoeker dan ook ten onrechte ten kwade dat hij geen passages uit de bijbel kan citeren.

Verzoeker heeft nooit beweerd dat hij een bijbel-deskundige zou zijn.

Voor verzoeker was/is de bijbel een soort werktuig waarnaar hij tijdens zijn preken (in algemene termen) kon verwijzen om mensen binnen zijn gemeenschap aan te sporen om afstand te nemen van de FGM's.

Verzoeker verzekerde de mensen dan dat 'gemeenschappen' (zonder de benaming Bondo met al zijn rituelen van besnijdenissen, te hanteren) in de bijbel als verderfelijks werden omschreven en moedigde hen aan om te breken met deze tradities die zgz. niet door God worden geaccepteerd.

De rituelen die binnen de Bondo-gemeenschap werden toegepast, kaderen volgens verzoeker in een sfeer van hekserij en occultisme ; en zijn volgens verzoeker dus onchristelijk en in strijd met de bijbel".

De Raad kan verzoeker niet volgen in zijn verweer. Verzoeker beroept zich, enerzijds, op het feit dat hij zich bekeerde tot het christendom en hij hierdoor op basis van de Bijbel predikte tegen besnijdenis terwijl hij, anderzijds, aanvoert niet veel van de Bijbel te kennen omdat hij geen 'bijbel-deskundige' is. Aangezien verzoeker aanvoert dat hij zich bekeerde tot het christendom en hij verklaarde het christelijk geloof te prediken (o.a. in een klein huisje, een soort kerk - gehoorverslag, p. 15) kan van verzoeker verwacht worden dat hij kan zeer concreet kan duiden wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en van hetgeen hij predikt. Verzoeker blijft echter oppervlakkige verklaringen afleggen inzake het geloof dat hij dermate belangrijk achtte dat hij zich ertoe bekeerde en erover predikte. Van verzoeker kan, indien hij daadwerkelijk op basis van de Bijbel, predikte tegen het toetreden tot de 'geheime genootschappen' zoals Poro of Bondo, verwacht worden dat hij hierover concrete verklaringen aflegde.

Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker bij het invullen van de 'Vragenlijst' helemaal geen melding maakte van het feit dat hij zou hebben gepredikt tegen de Bondo; hij verwijst enkel naar zijn weigering om zijn dochters te laten besnijden zonder melding te maken van zijn bekering tot het christendom dat hieraan ten grondslag lag en het prediken dat hieruit voortvloeide ('Vragenlijst', vragen 4-5). Verzoekers verwijzing naar de korte tijdsduur bij het invullen van de 'Vragenlijst' kan niet worden aangenomen gelet op het belang dat hij aan de Bijbel en het preken verleent bij het CGVS en het verzoekschrift.

De voormelde bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij zich bekeerde en dat hij predikte tegen de Bondo en het gebruik van vrouwenbesnijdenis. Deze vaststelling ondergraaft op fundamentele wijze verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift voor het overige louter op ontkenningen, vergoelijkingen (bv. waarom hij de Soweï niet kende en het achterlaten van zijn kinderen) en losse beweringen. Deze vermogen echter geen afbreuk te doen aan de overige motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker toont evenmin concreet aan dat zijn voorgehouden geestestoestand het afleggen van zijn verklaringen dermate zou hebben bepaald dat hij niet in staat was volwaardige verklaringen af te leggen. Dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat verzoeker in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen.

Voorgaande vaststellingen zijn afdoende om de Raad te doen besluiten dat verzoekers relaas en daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging ongelooftwaardig zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als zijn asielrelaas. Uit het hoger vastgestelde blijkt echter dat hij zijn profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont hij aan dat de situatie in Sierra Leone beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS